

Figura Faggató

Színpadon meglevendő bábok és jelmezes bábosok fotóit nézegettük, pillanatba merevedett bábfigurákat faggattunk ebben az évadban is. Nem is akárhogy: egy-egy bábjátékos gondolataiba leshettünk be, aki egy különleges színpadi pillanatot megörökítő képről mesélt Nektek. Most Barkó Rékának, a Játékszínház játékosának a számotokra kiválasztott kedves képével búcsúzunk a nyári szünetidőre...

„A búzamazban ott rejlik az Élet. A búzát megőrlik, liszt lesz belőle, kovással megkelesztik, a kemencében (mint az anya méhében) megsül, s aztán sok-sok ember ehet belőle. ...A pogácsa esszencia, sűrítés: kicsi helyen elfér, mégis táplál, ha megéhezel. Épp úgy, mint a szüleidtől kapott jó tanácsok, bölcsességek.” - írja Láposi Terka a mese szöveggönyvének bevezetőjében. Az általa írt, rendezett és Bodor Judittal közösen tervezett *Hamuban sült pogácsa* című előadásunkból választottam egy fotót.

Azért fontos és szívmengető számomra az előadás három meséje közül az első, az *Angyalbárányok*, mert mint a mesében útnak induló kislány, Édesanyám engem is ilyen hamuban sült pogácsával indított és indít útnak a mai napig. Biztos vagyok benne, hogy a Ti Édesanyátok, Nagymamátok szintén sütött már jó illatú pogácsát kirándulásra útravalóul, ami jólesően melengette a kezeteiket. Mindig nehéz otthonról elindulni, még most is megkönnyezem, pedig eltelt legalább húsz év, mióta először útra keltem.

A kép közepén - ahogyan archaikus, régi szép imádságunkban megidéződik - egy aranyos kápolnát láthatunk.

*„Kimenék én ajtóm eleibe,
Fölkenték nagy magos mennyégbe,
Ott láték egy kápolnát,
Nyitva látom Mennyországnak ajtaját,
Kívül aranyos, belül üdvösséges.
(VI:322 Palócföld)”*

A mennyezetről leomló kápolna aranyos, fényes, csipkés, fehér és vajszínű, áttört anyagokból készült, szinte lebeg. Előtte a függőlegesen hármasszögű bejárat, azok közepén három sárgarézből készült pergő (kisebb kolompajtá), „aranyalma”. A kápolna két, szélső ajtaján két szép ezüstös, aranyos Angyal látható, kenyeret (jobb oldalon a báb-fiú lába melletti ládikában található) és életvizet (bal oldalon kis üvegben, melynek oldala a fényben megcsillan) adnak a fiúnak. Balról az Ezüstös Angyal mellett Veres Kata, jobbról az Aranyos Angyal mellett Magi Kriszta tartja a kápolna csipkés szárnyait.

A középső ajtóban áll az *Angyalbárányok* fiú-bábja: fehér vászon ingben, nadrágban, oldalán apró aransárga nemeztarisznya, benne, hamuban sült pogácsa lapul. Fején kis aransárga kalap. Mozgatója (Barkó Réka) épp jobb kézzel érte nyúl. A fiú boldogan és békésen lép ki az öregapóval való találkozás után a kápolna ajtaján. A kisiú bábját az előtte lévő keskeny, hófehér, áttetsző zsuporgéz úton vezeti a fehér csipkés háziszótessel letakart dagasztóteknőig. A keresztben és

hosszában is letakart teknő előtt az apró asztalon, házi oltáron, a fehér csipkés kis terítón két pici tányérkát látunk. Ide tér majd haza édesanyjához a fiú.

Biztosan éreztetek már, hogy nagy nyugalom és boldogság hazaérkezni, tudni, hogy terített asztallal várnak bennünket, és feltétel nélkül szeretnek, bármi is történt velünk.

Rosszak, vagy jók voltunk, Édesanya szeret...

Barkó Réka